

Золотухін Ю.В., який за роки роботи на кафедрі підготував кандидатську дисертацію та захистив її, Одробинський Ю.В., кандидат мистецтвознавства, доцент, Булавицький Я.І., художник. Сергій Миколайович був тактичним та чуйним керівником, прислуховувався до думки кожного. Підтримав багато пропозицій щодо участі наших студентів в різноманітних заходах, де студенти мали змогу проявити свої навички: конкурсах з дизайну, виставках. Це і фестиваль з дизайну «Корова!», і конкурс «Друге життя предмету», і «Міські екологічні читання», де студенти створювали плакати та афіші на екологічну тематику, і участь у проекті Миколаївської міської Ради «Наша нова школа» та багато інших [2, с. 261].

На даний час завідувачем кафедри дизайну є Матійко Олександр Васильович - заслужений діяч мистецтв України, доцент НУК, відомий художник. Всі традиції та напрями розвитку кафедри, що були закладені Данилко О.В. та Пишневим С.М., підтримуються:

- подальший розвиток напрямку з дизайну суднового середовища;
- участь студентів у виставках та конкурсах з дизайну;
- підтримування професійності кадрового складу.

А також, відповідно до цього, Матійко О.В. визначені і нові етапи подальшого розвитку кафедри і спеціальності:

- розвиток дистанційного навчання зі спеціальності «Дизайн»;
- посилення профорієнтаційної роботи з метою залучення абітурієнтів;
- проведення конкурсів серед студентів, що мають відношення до діяльності кафедри та університету (наприклад, у 2020-21 н.р. був проведений конкурс на створення логотипа кафедри дизайну).

ЛІТЕРАТУРА

[1] Росляков С. Н. Создание новой специальности. Гуманітарний вісник НУК, том 13. Миколаїв, 2020.

[2] Пишнев С. Н. 20-летний юбилей кафедры «Дизайн». Гуманітарний вісник НУК, том 13. Миколаїв, 2020.

The role of personality of the head of the department in the formation of the educational area: from the experience of the department of design

Danylchenko N.V.¹, Serhiienko O.M.²

¹⁻²Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Mykolaiv, Ukraine.

Abstract. An analysis was made of the inflow of special features of the performance on the professionalism of the preparation of the faculties and the design on the application of S.M. Pyshnev, the head of the department of design. The presentation of the technical and creative activity, special quality, was shown, and the development of the department was taken. Vyznacheni stage and development of the department.

Key words: head of the department, training of designers, organizer, efficiency, Danylko O.V., Pyshnev S.M., Matiiko O.V.

УДК 316.472.47: 332.1

ВИЩА ОСВІТА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СУСПІЛЬСТВА

Дюндін В.Д.¹

¹кандидат економічних наук, доцент Херсонської філії Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, м. Миколаїв, Україна

Визначено суть інтелектуального капіталу та потенціалу суспільства; проведено порівняльний аналіз релевантних індикаторів розвитку вищої освіти; відзначені чинники утворення інтелектуального капіталу на регіональному рівні; представлена порівняльна характеристика показників системи вищої освіти ряду областей України; зроблені висновки і пропозиції з подальшого розвитку системи вищої освіти.

Ключові слова: людський капітал, інтелектуальний потенціал, інтелектуальний капітал, система вищої освіти.

Ми вважаємо, що найвпливовішим чинником, який формує методологію визначення ступеня розвитку інтелектуального потенціалу регіону, є рівень загальної та професійної освіти. Тому вдосконалення сфери освіти та професійної підготовки відповідно до потреб майбутнього прогресивного розвитку регіону має стати одним із головних факторів соціально-економічного відродження території.

З поняттям інтелектуального капіталу чітко кореспондує визначення та характеристика етапів формування інтелектуального потенціалу, зокрема специфічні особливості його формування на регіональному рівні. Зазначений чинник є найвагомішим у розміщенні й розвитку продуктивних сил.

Основу інтелектуального потенціалу кожного суспільства представляє освітній потенціал як найбільш узагальнене визначення реальних можливостей розвитку, які надаються йому саме освітою.

Для якісного аналізу розвитку системи вищої освіти як фактору формування інтелектуального потенціалу на державному і регіональному рівнях, як правило, розглядаються наступні основні абсолютні і відносні показники в їх динаміці: фінансування науки і освіти; кількість вищих навчальних закладів; чисельність студентів, у т.ч. на одного викладача з урахуванням його ступеня і звання; відносна кількість доцентів і професорів; наявність аспірантури і докторантури; матеріальна й наукова база тощо.

У своєму аналізі ми розглянули ряд відповідних показників Миколаївської і Херсонської областей.

Отримані вище результати підрахунків дають нам підставу дати деякий якісний аналіз функціонування системи вищої освіти двох областей Південного регіону. Якщо в цілому розглядати ситуацію, що склалася в даній сфері, то можна зробити висновок, що, незважаючи на ряд позицій, Херсонська область, як видно з таблиці, перебуває в трохи кращому положенні, чим Миколаївська. За такими показниками як кількість студентів вузів I-II рівня акредитації на 10 тисяч населення, забезпеченість учбово-лабораторними площами, надання студентам вузів III-IV рівень акредитації гуртожитків, забезпеченість студентів бібліотеками Херсонська область на певну кількість пунктів перевершує своїх сусідів. Аналіз такого показника, як кількість студентів на один викладача, кандидата або доктора наук, доцента і професора, привів нас до висновку, що по всіх статтях якісний показник у Херсонській області краще, ніж у Миколаївській, оскільки навантаження на один фахівця в першому випадку менше в півтора-два рази.

Розгляд вищенаведених і інших відповідних показників розвитку системи вищої освіти як одного з основних факторів розвитку інтелектуального потенціалу суспільства на загальнодержавному і регіональному рівнях, безумовно, повинне проводитися з урахуванням динаміки певних процесів і, як ми вважаємо, у порівнянні з подібними показниками сусідніх регіонів і України в цілому. Але рамки даної статті не дозволяють цього освітити, хоча і закладають ґрунт для подальших наукових досліджень у даному напрямку.

Рішення проблеми ефективного становлення суб'єкта інтелектуального потенціалу значною мірою залежать від ефективності взаємодії всіх структурних формувань і суб'єктів освітнього

процесу. При цьому принципове значення має об'єднання всього комплексу і різноманіття підходів до процесу підготовки випускника вищого навчального закладу як особистості та фахівця на основі обліку індивідуальних особливостей, характеру, здатностей, можливостей і професійних прагнень.

Гострота проблеми перебудови і розвитку в галузі освіти за останні роки не зменшується. З огляду на світовий досвід, важливо насамперед продовжувати переорієнтацію освіти на масові випуски нових фахівців: операторів, програмістів, алгоритмізаторів, когнітологів (інженерів зі знань), системотехніків, різних працівників інформаційної сфери, фахівців з новітніх виробничих технологій, менеджменту, маркетингу, фінансів і кредиту, інформаційного ринку. По-друге, слід прискорити формування патріотичної національної еліти – інтелектуальної, ділової, духовної. По-третє, необхідно підвищувати якість освіти, посилювати її селективну роль (добір людей залежно від їхньої обдарованості, схильностей тощо), стимулювати зацікавленість у підвищенні кваліфікації, підтримувати престиж освіти. По-четверте, варто прискорено формувати нову – інформаційну – культуру суспільства і нову особистість – особистість незалежної і цивілізованої держави. По п'яте, залишається актуальною масова підготовка фахівців у галузі національної культури, гуманітарних наук, соціальної психології, права, що безпосередньо пов'язані з проблемами відродження української нації. По-шосте, повсюдно впроваджувати систему тестів для визначення розумових здібностей і профвідбору, рішуче проводити селекцію тих, хто вступає до вищих навчальних закладів усіх рівнів акредитації.

ЛІТЕРАТУРА

- [1] Афтаназів, І.С. Економічні аспекти реформування регіональної системи підготовки кадрів вищою школою / І.С. Афтаназів; Інститут управління природними ресурсами. – Коломия: Видавничо-поліграфічне товариство "Вік", 2007. – 224 с.
- [2] Вищі навчальні заклади Миколаївщини [Текст]. Статистичний збірник. – Миколаїв: Головне управління статистики у Миколаївській області, 2020.
- [3] Литвин, В. Науково-освітній потенціал нації: погляд у ХХІ століття / В. Литвин, В. Андрущенко, С. Довгий та ін. – К.: Навч. книга, 2003.
- [4] Основні показники діяльності вищих навчальних закладів області на початок 2019/2020 навчального року [Текст]. Статистичний бюлетень. – К.: Держкомстат України, Головне управління статистики у Херсонській області, 2020.

Higher education as a factor of the development of the intellectual potential of society

Dyundin V.D.¹

¹Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Kherson Branch of the National University of Shipbuilding named after Admiral Makarov, Mykolayiv, Ukraine.

The essence of intellectual capital and the potential of the society is determine; mechanism of development of intellectual potential is structured; comparative analysis of relevant indicators of the development of higher education is conduct; factors of formation of the intellectual capital at regional level are designated; the comparative characteristic of indicators of system of the higher education of a number of areas of Ukraine is submitted; conclusions and suggestion on further development of system of the higher education are drawn.

Keywords: human capital, intellectual capital, intellectual potential, system of the higher education.